

* *Kako Nemec piše o Slovanih.* Nemški učenjak E. Hardtmann je na svitlo dal brošuro pod naslovom: „Slavismus im Lichte der Ethik“. (Gotha bei Perthes, 1878). Pisatelj najprej hvali Nemce, kateri stanujejo v krajih, kjer teče Odra, v njih vidi on svoje ideale močnatosti in pravosti ter jim pripisuje pravoljubje, marljivost, skromnost, domačnost in učivnost. Al te lastnosti — pravi — so postale z mešanjem slovanske krvi z nemško. Zato pisatelj tembolj vzvišuje prave Slované, po katerih pride celi Evropi novo srečnejše življenje. On želi, da si Rusi osvojijo malo Azijo do Tavrusa, Carigrad in Tracijo do Balkana. Nemce, Turke in jude postavlja on v eno vrsto, Slované, Malaje in Azteke v drugo vrsto na zemlji.

* *Sila velika rajska smokva (figovo drevo)* stoji še dandanes v izhodnji Indiji iz časa Macedonskega kralja Aleksandra velikega; drevo to ima 350 velikih in čez 3000 manjih debelij; pod senco tega drevesa je taborovala armada z 7000 vojaki.

Politične stvari.

Avstrije prihodnost.

Kongres v Berlinu gre h koncu, morda se razidejo diplomati že proti koncu tega tedna.

Kaj so tu diplomati (prvi ministri sedmih veleoblasti) sklepali in sklenili, ne ve se še za gotovo in zanesljivo, kajti vse, kar se je od ondot dozdaj pisalo, so le kombinacije, spletena na besede, katere je kdo iz ust kakega diplomata na svoja ušesa vjel. Nekoliko več in bolj zanesljivega je razvideti le iz Rusko-Angleškega „memoranda“, ki ga je skrivé dobil časnik „Globe“ iz rok nekega uradnika in ga razglasil. V tem spisu je navedeno, kako se bo rešilo vzhodno vprašanje. Po tem spisu Rusija dobode Besarabijo; Bolgarija, na severni strani Balkana, privzemši Sofijske sandžake (okraje), postane samostojna država, Bolgarija unkraj Balkana dobi samovlastno vlado pod nadzorstvom velikih oblasti, pa ostane vendar še podložna Turčiji. Srbija in Črnagora pa dobite nekoliko zemlje od Turčije. Rumunija dobi Dobručo, če ne bo še dalje repenčila se. Avstrija zasede Bosno in Hercegovino in bo ti deželi najbrže za zmiraj obdržala.

Razmere na vzhodu so pod Turškim polmesecem bile take, da se niso dale več vzdržati; že več ko deset let je viselo vse le na nitki, vsak hip je utegniti se razrušiti Evropski mir. Zavaljo tega, ker so bile velike oblasti druga drugi zavirljive in nikoli edine o tem, kako naj bi Turčijo razdjale, je Turčija ostala na nogah in počela, kar je hotela. Slednjič so kanone pri Wörthu in Graveloti razbile Evropsko ravnotežje in odslej je postalo vprašanje nujno, skeleče, manjkalo je le še kóga, ki bi ga rešil. Ta naloga je naravno pripadala le Rusiji ali Avstriji, ali pa obema skupaj. Če bi bil grof Andrassy o vzhodni politiki šel Beustovo pot naprej, bila bi Avstrija razdelila Turčijo in ker ona mora vsakako razrušena biti, da se kristjani rešijo krvavega jarma, ne bila bi nesreča, ako bi bila dobila največi njeni kos Avstrija. Vzhodna politika Beustova je bilo edino, kar je bilo dobrega na tem sicer Avstriji tujem državniku. Da bi Avstrija vtrdila se na jugu, ta politika je imela gotovo bistveno trdno podlago, kajti le ondi se je móglo naše cesarstvo odškodovati za vse tisto, kar je v zadnjih letih zgubilo dežel na Laškem. Al zopet smo prišli za eno misel prepozno!

Ko se je Rusija z vso močjo pripravljala za razdelitev Turčije in osvobojenje kristjanov, so pri nas

roke križem držali, rekši: „das Vaterland darf nicht grösser sein“ (domovina ne sme razširiti se), kakor da bi bila Avstrija otok v sredi velikega morja, varna pred vsakim napadom!

Nikakor se ne more tajiti, da bila bi Bosna in Hercegovina za Avstrijo nezmerne važnosti, posebno če je res, da nam tako rekoč kakor zrela jabelka padete v naročje in ne pride pozneje še drugih ovir vmes. Posebno pusta naša Dalmacija bi po njih veliko pridobila, ker ste prav za prav hrbet Dalmatinskega primorja, in bi potem mogoče bilo, to na dolgo raztegnjeno črto odpreti ne le kulturi, temuč tudi trgovini, obrtniji in v obče občevanju s svetom.

Razen tega bi se tudi vsa notranja politika Avstrijsko-Ogerska morala premeniti. Bosnija in Hercegovine prebivalci, katerih je nad 2½ milijona, so Slovani. Po njih se slovanski element pomnoži tako, da bo z drugimi narodi v Avstriji v primeri tako, kakor 19½ proti 18, to je, večina prebivalcev Avstrije bila bi slovanska. Če tudi bi novo pridobljeni deželi več let imele svojo lastno vlado neodvisno od drugih Avstrijskih dežel, bo vendar pozneje, ko bi čas poskušnje pretekel, treba pripoznati resnico slovanske večine, naj se ti deželi združite z Avstrijo ali pa z Ogersko. V tem obziru toraj Slovani našega cesarstva nimajo vzroka nezadovoljnim biti z najnovejšo fazo vnanje politike Andrassyeve, pa tudi oni Nemci naše monarhije ne, ki delajo na to, da bi se sedanja ustava prestrojila tako, da nekaj sedanjih državnih opravil dobodo deželni zbori. Centralizma s slovansko večino Avstrija ne bo nikdar imela, a zavaljo Slovanov bi tudi centralizem nemške večine nemogoč postal. Potem ostane Avstriji le federalizem, za katerega morajo vsi prijatelji njegovi zdaj že z vso močjo delati. Čeravno je treba še nekoliko počakati, čas bo vendar prišel, in kakor kaže, tako ugoden, da si ugodnejšega želeti ni.

Ravnokar izgotovljena pogodba z Ogri je gotovo tudi zadnja; o tem ni nobenega vprašanja več. Nekultivirano telo Magjarsko ne more prenašati več finančnih bremen, ki si jih je samo na rame naložilo. Ta bremena bodo najprvo začela rušiti dualizem. Na njegovo mesto pa ne more priti centralizem, ampak le federalizem za vso monarhijo. Pod vlado konservativnih mož bo ta državna ustava sposobna, ljudstvo osrečiti in zadovoljiti, občni blagor vzdigniti in pripomoči veličastnosti stare Habsburške monarhije do prejšnje vzvišene veljave. V to Bog pomoz!

Naši dopisi.

Iz Rusije 30. junija. — 7. — Spomlad se je letos začela v Rusiji jako rano in je bila dovoljno topla, v nekaterih krajih preveč suha, v drugih preveč mokra, po večem pa vendar prav ugodna zemljedelstvu, tako, da žita in senožeti obetajo sploh prav dobro letino. Žita se še vedno sila mnogo izvožuje čez granico, vendar cena v primeri z izvaževanjem ni visoka; četvrt pšenice je po 10—12 rubljev. Cena ostaja nizka zato, ker poljedelci, nadejaje se dobre letine, želijo staro žito razprodati, da si naredé prostora za spravlanje bogate nove žetve. — Politično polje obeta tudi bogato žetev — mnogo, mnogo krvi in mrtvecev. Beakonsfild, Andrassy, Turški paši in vsi kongresni možje orjejo v Berlinu politično polje tako, da se srce smeja — krokarjem in hijenam. Poslednje dni nam je prinesel telegraf iz kongresa sporočila, ki so do globočine presunila vsako Rusko srce: Bolgarijo, osvobojeno z milijoni zlata in potoki krvi, so razdelili na severno in južno, — Balkanski prehodi se bodo Turčiji vr-

nili, tisti Balkani, čez katere so naši junaki v decemberskem mrazu in snegu topove na rokah vlekli — tista Šibka, ki se je napila vitežke naše krvi, po volji kristjanske Avstrije in Anglije bode zopet Turška tista dolina Tundže in Marice, katero so Turki napojili s kristijansko krvjo! Je li to mogoče? Avstrijski in Angleški „interesi“ tirjajo še več nedolžne Bolgarske krvi? In Rusija privoljuje v novo Turško mesarijo? Ne, Ruski narod ne privoljuje, Ruske armade ne privoljujejo, kar privoljujejo Ruski diplomati, ki zopet gredo na gosli Carigradske konference. Kakošen bo neki konec Berolinskega „koncerta“? Previdama tak, kakoršen je bil konec Carigradske konference; razloček je — če poročila časnikarska iz Berolina niso lažnjiva — le v tem: kolikor bolj znamenite so osebe, ki v Berlinu slepe miši lovijo ter drug drugega prevarjajo, toliko več krvi bo potem teklo. Bismarck, o katerem sem vedno trdil, da Rusiji nič dobrega ne želi, postopa prav tako, kakor je postopal pred poldrugim letom njegov sluga v Carigradu: on Franciji usta maši, Avstriji in Angliji pa potuho daje. Avstrija in Anglija — težko je reči, katera izmed nju je bolj predrzna. Turčija pa vse zanikuje. Kongres bo pri koncu, protokoli bo podpisan, Turčija, kakor jo bote Avstrija in Anglija navadili, ne bo v nič privolila, in — tje pod jesen se bodo začele nove krvave orgije — plod Avstro-Angleških interesov! — Komur do danes še ni postalo jasno, da Berolinski kongres nikakor ni sposoben ustanoviti na Balkanskem polotoku pravičnih razmer in dobrega stanja narodov in držav, naj pomisli samo sledeče: Bolgarski narod bo razdeljen na dve polovici, iz katerih južna bo zdihovala pod Turškim krvavim jarmom kakor do zdaj, severno pa bo mučila Magjaro-Angleška intriga. Bo li Srbija, ki se je komaj znebila Turškega jarma, zadovoljna z Magjarskim jarmom? Črnogora, ki se je 400 let borila proti Turški sili, bo li rada trpela Magjarsko uzdo? Bosnijo, kolikor je niso Turki izmolzli, bodo Magjari izsesali. Avstrija, ki je pod vodstvom Andrassyevim delala Rusiji zaprek, kolikor je mogla, bo prejela pod svojo vlast skoraj ves zahodni del Balkanskega polotoka. Rusija, ki je kri prelivala in denar tratila za osvobojenje kristijanov od Turških trinogov, ima se o 9 mesecih umakniti iz Balkanskega polotoka! Ve li kdo, ako je resnica vse to, kar se svetu poroča iz Berolina, kakošen enak primer iz zgodovine? Take tirjatve, kakoršne se delajo Rusiji, so zmagovalci delali premaganim! Se li Ruski diplomati nič ne bojijo, da narod Ruski ne bode pritrdil temu, kar Berolinski koncert kuba? Ako naši diplomati, ki od februarja hité kaziti to, kar so naši vitežki vojaci do februarja slavnega in velikega dovršili, privoljujejo v vse take predrzne tirjatve, se mir bo, se ve da, sklenil, a kako dolg bo trajal tak mir? Ruski narod bo tirjal maščevanja za krivico, maščevanja za predrznost, maščevanja za nezasluženo sramoto. Ako se bo vojska vnela, se bo vzdignil ves stotimilijonni narod nad sovražnike slavjanske časti. — Pod pokrovom cesarjeviča naslednika se nabira zdaj po Rusiji denar za dobrovoljno floto; v cesarjevičevi kanceliji se je nabralo že čez 700.000 rubljev, vsega pa do treh milijonov.

Od Mure. (*Razmere Ogerskih Slovencev.*) — 15. dne avgusta se bodo neki začele na Ogerskem nove volitve v državni zbor. Takrat se bode začelo novo gibanje tudi med zapuščenimi ogerskimi Slovenci, katerih je sicer veliko po številu, a malo po duševni izobraženosti in po veljavnosti pri oholih Magjarih, kateri vse Slovane v svoji državi prezirajo in zatirujejo. V Zaladski in Železnograjski županiji je morda blizo 60.000 Slovencev. Tako velik broj stanovalstva bi lahko najmanj

3 svoje poslance v Budapešt poslal, ako bi bila večina zavedna, izobražena in značajna in ako bi bil volilni red pravičen, ozirajoč se na narodnosti. Toda o ogerskih Slovencih ne velja niti eno niti drugo. Oni niso še izobraženi, ne zavedajo se še svoje narodnosti; inteligenca pa, katera med njimi stanuje, učitelji, duhovniki, notarši in fiškaloši trobijo v magjarski rog. Šole ogerskih Slovencev postajajo dan za dnevom bolj magjarske, duhovniki stari, slovenski umirajo, a nadomestujejo se z magjarskimi popi, kateri počenjajo že slovenskemu ljudstvu v magjarskem jeziku pridigovati. Pri volitvah pa imajo ogerski Slovenci z enakimi nepravilnostmi bojevati se, kakor njih cislajtanski bratje. Kakor so na pr. na Kranjskem Ribničani s Kočevarji v zvezi, kakor je na pr. na Štajarskem po več narodnih trgov s kakim nemškim ali nemčurskim mesticem združenih, enako je tudi na Ogerskem. Slovenci Zaladske županije na pr. so pridruženi pri volitvah v dolnji Lendavi, v Bakši k Magjarom; takisto je v Monoštirski okrajini. In tako so Slovenci razcepljeni, povsodi proti Magjarom v manjšini. Le v Sobočki okrajini imeli bi pri volitvah Slovenci večino, ako bi stali trdno za narodnega kandidata. Toda kaj takošnega se ne bode zgodilo, kajti ni najti med ogerskimi Slovenci izobraženega moža, kateri bi imel poguma dovolj oglasiti se za narodnega kandidata, a tudi ni še ondotno ljudstvo v tem obziru dovolj zavedno. Vendar se utegne narodna izobraženost in zavednost malo po malo tudi med ogerskimi Slovenci izbujati. Že imajo nekateri Prekmurci knjige družbe sv. Mohora, že prihaja tudi čez Muro kak posamezen iztis dobro uredovanega mariborskega „Gospodarja.“ Nekaj pa koristi tudi časnik „Prijetelj,“ ki izhaja po 2krat na mesec v Budapešti v narečji ogerskih Slovencev pod vredništvom nekega Agustič-a (prekmurskega rojaka), ki bode baje tudi kandidat za prihodnji državni zbor. Ta list se ve da bi nam in gotovo njegovim ogerskim čitateljem bolj ugajal, ako bi se vsaj nekoliko na naš književni jezik oziral in ne zabavljal Rusom. Tudi njegovega vrednika Agustič-a bi bili potem kot kandidata boljé veseli, dasiravno nam je ljubše, nego vsi drugi, kateri se vrivajo našim prekmurskim bratom.

Iz Semiča 5. julija. — Oni mesec smo imeli lepo slovesnost. Vsa vas, posebno prostor okoli cerkve, je bila zeleno okinčana in narodnih zastav vse polno. Ljudstva je privrelo od blizo in daleč, tudi gospôde, duhovne in posvetne, je bilo prišlo lepo število; videlo se je vse, kakor kak narodni tabor. Slovesnost ta je veljala novemu zvonu, ki nam ga je vлил J. Hilzer v Dunajskem Novem mestu. Zvon je res mojstersko delo, unanja oblika krasna; tehta 50 centov, ima dobro zadeti glas A in se z ostalimi starimi (D, Fis, A) izvrstno vjema, tako da smemo res biti ponosni na zvonjenje, kakoršnega ni daleč okoli. — Naj pri tej priliki še omenim, da po naši fari je že veliko Hilzerjevih zvonov, a ta pot se je še posebno obnesel. Ko se bo novi zvon nekoliko vtekel, ga bo slišati daleč čez hrib in dol.

Božjakovo na Dolenjskem. — 15. dne p. m. so bile pri nas nove volitve županstva. Izvoljen za župana je bil Jurij Matjašič iz Rozalnice, — za svetovalce pa so bili izbrani: Jurij Bajuk iz Božjakovega, Martin Plesec iz Radovice, Martin Vukšinič iz Čurila in Ivo Ker mesec iz Rozalnice.

Iz Kopolj poleg Ribnice. — Tudi pri nas smo imeli pretekli mesec novo volitev občinskega starešinstva, pri kateri so bili Janez Adamič za župana, Anton Mustar in France Sternad za svetovalca izvoljeni.

Iz Dola. — Nove volitve županstva so se izvršile pri nas tako, da so bili izvoljeni: Janez Žle, posestnik

iz Beričovega, za župana, — za svetovalca pa poštar in krčmar Jerni Pevec iz Dola in Janez Jeran, posestnik iz Beričovega.

Iz Bizovika. (*Čitalnica naša*) napravi prihodnjo nedeljo „besedo“, pri kateri se bode po pozdravu načelnikovem godlo, pelo in deklamovalo, nazadnje pa še plesalo. Začetek veselice je ob 3. uri popoldne. Ako bi to nedeljo vreme neugodno bilo, se vrši veselica še le drugo nedeljo.

Iz spodnje Šiške. — Prvikrat po slabem vremenu zmotljena veselica tukajšnje čitalnice se je v nedeljo sijajno izvršila. Lepo vreme je privabilo ljudstva kakor listja in trave na Guzijev vrt, kjer se je pelo, godlo in deklamovalo na veliko zadovoljnost gostov. Odlikovali ste se z deklamacijami posebno dve tukajšnji domorodkinji, katerima radostni kličemo: slava!

Iz Ljubljane. Več dni že se čujejo glasovi ukanja pa tudi jokanja po našem mestu, kjer se zbirajo na odhod sklicani vojaki. Če nabirajo različne vojne oddelke povsod tako, kakor pri nas na Kranjskem, misliti bi se smelo, da je vsa Avstrijska armada na nogah. Posebno britko sklic vojakov zadeva kmetijski stan zdaj, ko bo pri nas največ dela na polji z žetvijo žita in setvijo ajde, gospodar pa mora nagloma od doma, zapustivši gospodinjo samo.

— (*Iz seje odbora družbe kmetijske 7. dne t. m.*), pri kateri sta o zadevah državnih subvencij bila pričujoča gospoda zastopnika c. kr. deželne vlade in deželnega odbora, in kateri je predsedoval družbe predsednik baron Wurzbach, prejeli smo sledeče poročilo. — Subvencija za podkovno in živinozdravsko šolo je bila po predlogu poročevalca dr. Poklukarja razdeljena kakor prejšnja leta; o subvenciji za kmetijske nadaljevalne šole s 1000 gold. se pričakujejo nasveti c. kr. deželnega šolskega sveta; za izvolitev stalnega ali začasnega popotnega učitelja ministerstvo za to leto ni dalo državne podpore; popotni učitelj za sizarstvo gosp. Hitz pa je Kranjski in Goriški družbi za letos zagotovljen. — C. k. deželni gozdni nadzornik g. Salzer je poročal, kako naj se državna podpora s 500 gold. obrne za premije takim gospodarjem, ki zasajajo gozdno drevje. Nasveti se predložijo sl. ministerstvu kmetijstva s prošnjo, naj jih blagovoli potrditi. — Dr. Bleiweis je poročal o državni podpori s 500 gold., katero je ministerstvo odločilo za premije za zboljšanje senožeti in pa gospodarstva na planinah; tudi ti predlogi se pošljejo sl. ministerstvu za odobrenje. — Blagajnik gosp. Brus je nasvetoval mnogo mož, ki naj se izvolijo za ude družbe kmetijske; predlog je bil soglasno sprejet z željo, naj bi domoljubi, katerim je mar za napredek kmetijstva, pristopili k družbi, deželi gotovo koristni. — Konečno je g. predsednik predlagal, naj se vdovi gosp. J. Debevca, ki je bil več let marljiv odbornik družbe kmetijske, pošlje žalovalno pismo o zgubi velecenjenega rodoljuba; odbor je soglasno sprejel predlog.

— (*Nevihata s točo danes teden*) je segla daleč in sicer po več krajih okraja Ljubljanskega, Kamniškega in deloma tudi Kranjskega. V okolici Ljubljanski je toča več ali manj potolkla zemljišča 4 — 5 milj na dolgo in do 3 milje na široko in sicer: Polhov gradec, Babno goro, Švico, Dobrovo, Brezovico, Štepanovo vas, Javor, Kašelj, Slape, Zadobrovo, Moste, Udmat. Bizovik, Podgorico, Nadgorico, Šmartno pri Savi, Stožice, Ježico, zgornjo in spodnjo Šiško, Dravlje, Glince, Št. Vid, Vižmarje, Štanežice, spodnje Pirniče, Tacen, Šmartno pod Šmarno goro in Gameljne. V Kranjskem okraji so največ škode trpele soseske Dolenšice, Podobenim,

Podvrh in zgornja Rovana, — v Kamniškem pa Moravec, Trzin, Podreče, Domžale, Dob, Dragomelj, Jarše, Dol, Dolsko, Dritač, Peč, St. Ožbalt, Ihan in Brezovice. — Kakor pa se po časnikih bere, so imeli tisti dan točo tudi po nekaterih krajih Koroškega, Štajarskega in Istre.

— Šolsko leto se konča v gimnaziji, realki in pripravnici prihodnjo soboto, — ljudske šole pa v soboto teden.

— Gosp. Henrik Gartenauer, dosedaj suplent na tukajšnji gimnaziji, je imenovan za profesorja.

— Kakor se nam poroča, namerava mestni odbor Kranjski se s prošnjo obrniti do presvitlega cesarja za obstanek tamošnje gimnazije. Ali bode prošnja kak vspeh imela, je dvomljivo; vendar vsakako bilo bi prav, da Nj. veličanstvo zve, kako se princip „varčnosti“ zavija z ozirom na gimnazijo Kočevsko, ki šteje na pol manj učencev memo Kranjske in životari še le malo let. „Tagblatt“ ovaja sicer o razpustu Kranjske gimnazije izid zadnjih volitev poslanca v deželni zbor, češ, da morebiti za tem grmom tiči zajec. Po takem bi moral Kranj kaznovan biti zato, da s Škofjo-Loko vred nima renegatov toliko, da bili bi te mesti propali pri volitvah! Žalibog, da smo dandanes v Avstriji že tako daleč, da se more kaj tacega verjeti!

— („*Brencelj*“ št. 12) je bil te dni razposlan prav mikaven v podobah in besedi; v prilogi vabi na novo naročevanje, ker se prične drugo polletje. Naj nihče ne zamudi, naročiti si ta mikavni ilustrirani list.

— (*Prošnja*.) Razpošilja se ravnokar „Letopisa Matice Slovenske“ za leto 1878., 1. in 2. del. Uljudno zato prosimo častite gosp. poverjenike, naj blagovolijo ta zvezek izročiti Matičnim udom v svojem poverjeništvu, pa tudi zaostalo letnino pobrati in jo blagajniku gosp. Ivanu Vilharju poslati. „Matica“ ima s tiskom in z nagradami mnogo stroškov, katerih brez rednega vplačevanja doneskov svojih udov ne more redno poravnati. — 3. in 4. del „Letopisa“ prideta ob enem s knjigo: „Potovanje okolo sveta“ gosp. družbenikom v roke.

Iz pisarne „Matice slov.“

— (*Pobirki iz časnikov*.) Po „Tagbl.“ nameravajo nemškutarji v prihodnjem deželnem zboru, kjer bodo imeli večino, vpeljati velike reforme v ljudskem šolstvu. To vsaj se je izvedelo iz predlogov učitelja Linhartta, ki je v zadojem shodu konstitucionalcev v tej zadevi zvonec nosil. Pričele se bodo po takem zopet borbe prejšnjih let, katere se že gnjusijo vsacemu poštenjaku. Quousque tandem?

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — „Wien. Zeitg.“ od 6. dne t. m. je priobčila dvojno lastnoročno pismo presv. cesarja: eno na predsednika ministerstva kneza Auersperga, drugo na ministra barona Lasserja. V prvem cesar jemlje na znanje napoved odstopa ministerstva, pa si pridržuje odlok o tem za pripravi čas in izreka željo, da ministri do tega časa obdržijo svojo službo, ministerstvo notranjih oprav pa izročuje knezu Auerspergu. V drugem pismu sprejme cesar odstop bolehnege ministra Lasserja, izreka mu priznanje za njegovo večletno odlično službovanje ter mu podeluje veliki viteški križ Štefanovega reda.

— Začasno po takem ostane sedanje ministerstvo razen barona Lasserja, ki gre v pokoj. Resnične so besede „Obzora“, ki piše: „Zavoljo odstopa sedanjega ministerstva nikdo ni žalosten, in celo njegovi prijatelji ne, al nihče se tudi ne veseli, da odstopi. Toliko je zavladal pesimizem v večini narodov naše monarhije,